

عنوان مقاله:

مدیریت انرژی در عملیات خاکورزی در شالیزارهای استان مازندران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی (سال: ۱۳۹۳)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۷

نویسنده:

اصغر باقری - دانشیار، دانشکده فناوری و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

عملیات خاکورزی در ایران بوسیله گاواهن برگرداندار و بدون وجود بقایای گیاهی انجام می شود که با ورود تراکتور در دهه ۴۰ خورشیدی بتدریج مرسوم گردید و به شکل بی رویهای توسعه پیدا کرد. استفاده بیرویه از ماشینآلات کشاورزی در روش های خاک ورزی متداول، ضمن تخریب فیزیکی بافت خاک و فرسایش آن، باعث ایجاد لایه سخت زیرین و نفوذ ناپذیر شدن خاک میشود. به این ترتیب، خاک ظرفیت نگهداری و پالایندگی آب را از دست دهد (Bylin et al ۲۰۰۴). این حالت باعث آلودگی آب های زیرزمینی می شود. علاوه بر اثرات زیست محیطی، روشهای متداول خاکورزی نیاز به انرژی، زمان و هزینه بالایی دارد. نتیجه مطالعات انجام شده در منطقه اصفهان نشان داد که شخم با گاواهن برگرداندار در عمق ۴ سانتیمتری و آمادسازی بستر بذر با ۰ بار دیسک زدن و کاشت با خطی کار با یک تراکتور با قدرت متوسط به ۲ لیتر سوخت و ۸ ساعت زمان به ازای یک هکتار نیاز دارد. همین تحقیقات نشان داد در صورت رعایت تناوب زراعی و تماس کافی بین بذر و خاک استفاده از روشهای کمخاکورزی و بیخاکورزی بر عملکرد محصول در مناطق خشک و نیمه خشک تاثیر منفی ندارد تاکی و اسدی، ۸۸۸۸ نتیجه مطالعه شمآبادی ۸۸۳۸ نشان داد که از نظر مصرف انرژی، دیسک و گاواهن قلمی نسبت به گاواهن برگرداندار بهره‌وری قابل ملاحظه‌ای دارند. فولتون و همکاران گزارش کردند که میزان سوخت مصرفی با اعمال مدیریت خاکورزی دقیق یا خاکورزی در عمق متغیر به میزان ۵ درصد کاهش پیدا کرد (Fulton et al ۱۹۹۶)

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۳۶۵۹۴۶>